

Bureaulade

Hoe moet je mensen raken? Soms in hun portemonnee, als ze iets doen wat ongewenst, maar liever in hun hart.

Hoe gaan we dat doen?

Een leuke discussie met Ben van Ooijen, oprichter en boegbeeld van de Tuinen van Appeltern, die ikzelf, hoewel ik bijna in de achtertuin van dit tuinencomplex woon, nog hardnekkig 'Informatietuinen' blijf noemen. Van Ooijen constateert in het interview dat de tuin voor veel mensen niet meer zo aansprekelijk en aantrekkelijk is als voorheen. De tuin wordt geassocieerd met hard werken en iets wat heel veel kostbare vrije tijd kost. Ronduit kritisch is deze directeur echter over de instanties die groen en de tuin moeten promoten, waaronder ook de VHG. Nu is deze kritiek niet nieuw. Volgens mij heeft u op deze pagina ook weleens kritische woorden kunnen lezen over de promotie van groen.

Een mooi rapport, mooie nietjes en dat vervolgens met veel poeha aanbieden bij een Kamercommissie, voor wie je het twintigste rapport van die dag bent

Het belangrijkste kritiekpunt van Van Ooijen betreft het gebrek aan saamhorigheid en samenwerking als het gaat om de promotie van groen. Iedereen verzint zijn eigen wielje en gaat daar lekker mee spelen in zijn eigen hoek van de groene sector. De oplossing zit natuurlijk in gezamenlijkheid. Alle partijen hebben *in the long run* hetzelfde belang. Ook de groenvoorzener, de hovenier en het tuincentrum. Op korte termijn lijken er wellicht tegengestelde belangen te zijn, maar als we met zijn allen groen belangrijk maken, iets wat goed is voor mensen, dan kan iedereen daarvan profiteren. Waarschijnlijk is iedereen het daar wel mee eens, maar toch wordt er heel weinig gedaan

met die kennis. We knallen weer een persbericht op het internet, dat groen zou zorgen voor 3 procent minder criminaliteit, 1,75 procent minder fijnstof, hogere WOZ-waardes of een daling van het ziekteverzuim. Ik vind het prima, en als zulke persberichten bij onze redactie op het bureau belanden en er een beetje doorwrocht en gedegen uitzien, zullen we ze ook altijd plaatsen. Persoonlijk heb ik mijn geloof in het dumpen van dit soort onderzoek verloren; volgens mij zijn de politiek en het brede publiek daar ook niet gevoelig voor. De vakwereld wel; die vindt dat prachtig: een mooi rapport, mooie nietjes en dat vervolgens met veel poeha aanbieden bij een Kamercommissie, voor wie je het twintigste rapport van die dag bent. Vroeger werd gezegd dat rapporten in een bureaulade verdwenen; nu gaan ze direct ongelezen naar de hedendaagse vervanger van de bureaulade: het internet.

Mijn verhaal zou zijn dat je mensen echt moet zien te raken. Soms in hun portemonnee, als ze iets doen wat ongewenst is, maar liever in hun hart. Hoe we dat gaan doen? Tsja, dat is een lastige. Laten we dat allereerst eens aan de burger zelf vragen.

Met vriendelijk groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social

Scan of ga naar:

www.Stad+Groen.nl/artikel.asp?id=41-7014